

[Henry Hansen.]

Som nævnt var før Krigen Antallet af Skibe, der anløb Havnen, stadig stigende — det gælder Fragtskibe og ikke mindst Rutebaade. Fra Frederikshavn var der Rutebaadsforbindelse med Læssø, København, Gøteborg, Oslo og Larvik. I 1938 befordrede disse Baade 130 000 gennemgaaende rejsende, til Trods for at Forholdene i Havnen var saa vanskelige, at det ene Skib maatte forlade Havnen, før det andet kunde komme til at lægge til Kajen. Der er ikke Grund til at tro andet, end at naar Forholdene igen bliver normale, vil denne Trafik blive genoptaget og den Udvikling, der var begyndt, fortsættes.

Manglerne ved Havnen er mange, saa mange at det er vanskeligt at nævne dem alle. Foruden den manglende Anlægsplads til Rutebaadene, som jeg har omtalt, mangler der Kajplads og Oplagsplads i Land for Varetrafikken og de større Lastbaade. Naar Havarister kommer ind, mangler der Plads ved Kaj og Plads i Land til Oplosning af Ladningen. Og dertil kommer det, der er det allerværste, at Fiskerflaaden paa det nærmeste er hjemløs i Havnen. Den maa fortoje rundt i de forskellige Bassiner til stor Gene for den øvrige Trafik og for Fiskerflaaden selv. Auktionshallen og Anlægsbroen derved er alt for smaa; der kan kun fortoje 2 à 3 Kuttere ad Gangen ved Broen, og dette medfører, at Baadene ofte maa vente for at faa udlosset. I Bundgarnssæsonen er det rent galt, da maa Bundgarnsbaadene tit lande Fangsten ved Broer og Kajer, beliggene ret langt fra Auktionshallen og under aaben Himmel. Enhver vil forstaa, at paa en varm Sommerdag er saadanne Forhold ikke netop til Gavn for Fiskens Kvalitet.

Auktionshallen er beliggende ved det samme Bassin, som de større Lastbaade benytter. Fiskerbaadene maa for at komme til og fra Auktionshallen hver Gang skære den ind- og udgaaende Trafik — et meget generende og farligt Forhold, der gentagne Gange har ført til alvorlige Kollisioner med betydelig Skade for værdifuldt Materiel, og som tillige indebærer Risiko for Tab af Menneskeliv.

Lad mig ogsaa nævne, at Bundgarnsfiskeriet, der i de senere Aar er vokset stærkt, er daarligt stillet derved, at der ikke ved Havnen kan anvises den fornødne Plads til Redskaber og Lagre, hvorfor der maa lejes Plads uden for Byen langt fra Havnen. Beddingsforholdene er utilstrækkelige; der er ikke paa langt nær Mulighed for alle Baadene til at komme paa Bedding

og faa kølhalet i den Tid, hvor Kølhaling i Almindelighed foretages. Enten maa en stor Del af Flaaden søge til andre Havne for at faa Eftersyn og Reparationer foretaget, eller ogsaa maa Kølhalingen udsættes til den gode Fisketid, hvilket medfører, at mange og kostbare Fiskedage gaar tabt.

Statshavnen har kun een Ophalingsbedding, og den er saa medtaget af Slid og Ælde, at Benyttelsen af den betyder et alvorligt Faremoment for baade Mennesker og Materiel. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at et af Træskibsbyggerierne har sin Byggeplads beliggende saa langt fra Havnebassinet, at naar Søsætning af de oftest store Kuttere skal foretages, maa disse først slæbes en betydelig Strækning over Gader og Havneplads for at blive sat i Søen.

Endelig skal jeg nævne, at Frederikshavns Skibsværft og Flydedok, der er en betydelig industriel Virksomhed, som beskæftiger flere Hundrede Arbejdere og Funktionærer, er beliggende ved Havnen. Virksomheden har været i stadig Vækst, men i mange Aar har den været generet af, at der ingen Udvidelsesmuligheder var. Ved en Havneudvidelse vil ogsaa dette Forhold kunne ændres, hvilket vil betyde øgede Muligheder for Beskæftigelsen.

Jeg har her søgt at paavise nogle af de Mangler, Havnen lider under, og jeg tror, det høje Ting vil forstaa, at en rationel Løsning af Spørgsmaalet kun kan ske ved, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder her stiller Forslag om, at foretage en betydelig Udvidelse, hvorved Fiskeriet og Trafikken deles.

Fra Frederikshavn har man gennem Aarene gentagne Gange henledet Myndighedernes Opmærksomhed paa de vanskelige, for ikke at sige umulige Forhold, som Erhvervene ved Havnen og ganske særligt Fiskerierhvervet arbejdede under. I 1930 rettede Handelsstandsforeningen en alvorlig Henstilling til den kongelige Havnekommission om, at Forbedringer blev foretaget; I 1938 blev paa Initiativ af Byraadet Havnespørgsmaalet igen taget op. Sammen med Erhvervsorganisationerne rettede Byraadet Henvendelse til Ministeriet og henstillede, at en Udvidelse blev foretaget.

Ved den Udvidelse, som det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, imødekommes Ønsket om en Udvidelse paa god og forsvarlig Maade. Erhvervene vil faa rimelige Kaar at arbejde under, og ganske særlig vil Fiskerierhvervet faa Mulighed for ny Udvikling og Opblomstring. I Frederikshavn og Skagen hilste man med Glæde Fremsettelsen af dette Lovforslag, og med